

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Canvia el món

El passat 14 de juliol es va celebrar a la capella del Palau Episcopal una eucaristia presidida pel cardenal Omella i promoguda per la Delegació de Missions, en la qual hi assistiren missioners i missioneres amb els seus familiars

El penúltim diumenge d'octubre se celebra a tot el món la Jornada Mundial de les Missions (DOMUND). És el dia en què, d'una manera especial, l'Església universal prega pels missioners i col·labora amb les missions.

Al nostre món podem veure fàcilment canvis superficials, que deixen les coses com estaven, i canvis a pitjor, perquè deriven d'accions injustes i que atempten contra la dignitat de l'ésser humà. Davant d'això, els missioners ens demostren que són possibles els canvis a millor, profunds i reals. D'aquí el lema d'aquest any: «Canvia el món.»

Aquesta realitat l'he pogut tornar a comprovar aquest estiu a Madagascar, on he passat gairebé dues setmanes compartint la vida amb els bisbes, sacerdots, religiosos i poble de Déu de les diòcesis de Ambanja i Diego Suárez (Antsiranana), situades al nord d'aquesta illa africana amb una superfície una mica més gran que la d'Espanya. El motiu del meu viatge era predicar exercicis espirituals als sacerdots d'ambdues diòcesis. Això m'ha permès tenir un contacte directe amb 2 dels 1.113 territoris de missió (un terç de l'Església mundial), la vida i tasca dels quals encara depenen d'ajudes

externes, tant econòmiques com personals i espirituals.

A Madagascar, visitant diverses escoles, orfenats, dispensaris mèdics, residències per a leprosos i tuberculosos, monestirs de clausura que comencen a prosperar, parròquies vives i també comunitats que comencen la seva marxa..., un s'adona de la gran feina que fan els nostres missioners i missioneres. Són forjadors d'esperança en zones del món on sembla que el canvi és impossible, tenint en compte la precarietat, la corrupció, la violència... Ells, units a Jesucrist i alimentats de la seva Vida, mantenen viva l'esperança de la comunitat i recuperen, a poc a poc, la dignitat perduda.

El principal responsable de les Obres Missionals Pontificies és el Papa, i per això se serveix de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles, que convoca aquesta Jornada Mundial del DOMUND. El Sant Pare, però, també necessita la nostra col·laboració. Una cooperació a tres nivells:

- 1) Espiritual: Us convido a escoltar i meditar la Paraula de Déu, i a pregar pels missioners. La pregària és el do i la força que necessita l'Església per desenvolupar la labor missionera cada dia.
- 2) Personal: Potser rebràs la crida del Senyor a ser missioner per anunciar l'Evangelí en algun racó del món. Però no oblidis que també és de gran valor l'ajuda dels col·laboradors i voluntaris missioners, que dediquen el seu temps a informar i a sensibilitzar la societat sobre la necessitat de l'ajuda missionera.
- 3) Material: És la col·laboració econòmica dels qui comparteixen el que tenen. T'animo a donar sense por. Deia santa Teresa de Calcuta: «Dona fins que faci mal». A través de les nostres aportacions, és possible el funcionament i desenvolupament dels territoris de missió per dur a terme projectes socials i d'evangelització. No oblidem que l'Església existeix per evangelitzar.

Benvolguts germans, tinguem avui un record per als nostres missioners. Us animo a participar, des de la vostra parròquia, fent un donatiu a la col·lecta d'avui, que destinem al DOMUND.

ACTUALITAT

Canonització en el marc del Sínode dels Joves

Diuenge passat dia 14 d'octubre el papa Francesc, acompanyat dels bisbes que participen en el Sínode sobre els Joves, va presidir la canonització de set figures de l'Església catòlica. Entre aquestes persones destaca el papa Pau VI (1897-1978), que, amb sant Joan XXIII va ser el Papa del Concili Vaticà II i de l'aplicació de les reformes d'aquest Concili (1962-1965). L'altra gran figura univer-

sal és el bisbe d'El Salvador, Óscar Romero (1917-1980), que visqué d'una forma exemplar l'opció per realitzar l'Església dels pobres, una de les orientacions bàsiques del Vaticà II. També foren canonitzats el sacerdot diocesà italià Francesco Spinelli (1853-1913), fundador de las Hermanas Adoratrices del Santísimo Sacramento; Vincent Romano (1751-1831); Maria-Katharina

Kasper (1820-1898); Nazaria Ignacia de Santa Teresa de Jesús (1889-1943), nascuda a Madrid i fundadora de las Hermanas Misioneras Cruzadas de la

Iglesia; i Nunzio Sulprizio (1817-1836), laic italià que destacà pel seu amor i el seu ajut als pobres i malalts incurables de la societat napolitana.

ENTREVISTA

Treballar amb els laics

ANNA ALMUNI

La realitat associativa de l'Arquebisbat de Barcelona és molt rica i diversa. El nombre de moviments d'Acció Catòlica, d'entitats del Fòrum d'Organitzacions Catòliques i de centres culturals és gran. Tot això configura el Secretariat d'Apostolat Seglar, que té moltes coincidències amb els Secretariats de pastoral de les Confraries, Obrera, Gitana, i de persones amb discapacitat. L'Anna Almuni, membre de la Institució Teresiana, és la responsable de la nova Delegació per a la Formació i Acompanyament del Laïcat, que engloba tots aquests secretariats, «que realitzen tasques molt properes, encara que cadascun amb identitat pròpia».

Per què es crea aquesta nova delegació?
El laïcat, avui, és i vol ser part activa del Poble de Déu, deixeble missioner, passant de col·laborador a corresponsable. Aquesta delegació té la tasca d'impulsar-ho de forma creativa, transversal i en comunió; treballar per caminar junts tots els que estem en un mateix àmbit de pastoral laïcal, i fer visible una «Església en sortida».

Què suposa el nomenament?

El repte de saber harmonitzar i dinamitzar en comunió la nova Delegació laïcal i ajudar a avançar com a Església Comunitat de comunitats. Una responsabilitat i un servei que farem en equip amb els directores dels secretariats. Personalment, és un regal poder compartir somnis i preocupacions amb persones i grups que treballem al servei de l'Evangeli.

Quins són els seus primers objectius a la Delegació?

Ser-hi, intentant acompanyar l'experiència de recerca personal permanent «d'amistat amb Jesús» (EG3). Oferir espais de reflexió davant la urgent invitació de respondre als signes dels temps; de la manera audaç i lúcida de qui s'atreveix a actuar, sense que res ni ningú li ho pugui impedir, des de la novetat de l'Esperit en la mirada, en l'aprehensió de la realitat, en discernir i optar.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Pare, em sap greu haver-vos ofès

Divendres al vespre. Tres nois entorn dels vint anys, arriben apressats a la porta d'una església. Tot just ha acabat la missa vespertina. S'adrecen al sacerdot, que està acomiadant les persones que han participat en la celebració. Un dels joves, decidit, li diu: «És que ens veníem a confessar». «Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu!» (2Co 5,20). En l'església en qüestió es pot rebre el sagrament amb facilitat, abans i durant la missa. El sacerdot els convidava a entrar. Es dirigeix a l'espai assignat per rebre aquest sagrament, es posa l'estola. «En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant...». Comença el camí del retorn.

Demarar perdó és reconèixer, lloar i agrair la grandesa de Déu i la seva misericòrdia envers nosaltres. És la resposta d'un cor penedit a la crida a la conversió que ens fa el Senyor, que, perquè ens estima, passa i torna a passar per la nostra vida fins al moment que, acceptant la seva grandesa, li fem espai en el nostre cor, tot dient-li: «Veniu Pare, perdoneu-me, em sap greu haver-vos ofès». «La víctima que ofereixo és un cor penedit, / un esperit que es penedeix, / tu Déu meu, no el menysprees» (Sl 51, 19).

El sagrament de la reconciliació dona, a qui es reconeix pecador, l'amor de Déu, que reconcilia; la seva pau, que ens allibera, facilita i ens mou a la reconciliació amb els germans. Jesús ens ha ensenyat a demanar perdó, vinculant el nostre perdó als qui ens ofenen, perdó mutu que Déu concedeix a la fragilitat i la feblesa humanes. I és que la conversió s'ha de manifestar en obres exteriors, signes visibles d'amor a Déu i als germans, cada dia, sempre. «Vés primer a fer les paus amb el teu germà; ja tornaràs després a presentar la teva ofrena» (Mt 5,24). És ben cert que som pecadors. És ben cert també que, pel sagrament de la reconciliació, esdevenim pecadors perdonats. De la mateixa manera que sentim el dolor del pecat i de l'allunyament del camí de vida benaurada que el Senyor ens ofereix, amb la mateixa intensitat hauríem d'experimentar i viure la joia del perdó i de l'amor de Déu.

Acceptada la responsabilitat del propi pecat i de l'allunyament dels ensenyaments de Jesús, reconeguda la seva petitesa i la misericòrdia del Pare, escoltat de llavis del sacerdot «jo t'absolc dels teus pecats», els nois retornaren a la vida ordinària. Reconciliats, recuperada la criatura neta i lliure que hi ha en cada persona.

HECHOS DE VIDA

«Rezar y bajar... rezar y bajar»

Verónica Stauffen, de 45 años, con su hijo de 7, habían ido cinco días a Nueva York. Visitaban a una amiga oficinista, Milagros, en el rascacielos World Trade Center, de 110 pisos, con 250 ascensores, cuando **estalló una bomba**. Fue en 1993. Tardaron **tres horas** en bajar del piso 51 a la calle. Verónica y Milagros testimoniaron, entre lágrimas, lo siguiente:

«Las escaleras estaban llenas de humo y de gente desesperada. Era difícil bajar. Los había, por cansancio, sentados en los peldaños. Otros vomitaban. Un hombre tuvo un ataque al corazón. Una mujer embarazada tuvo los síntomas del parto. Lo más angustiados de todo era **no saber qué hacer**. Que nadie te dijera dónde debías ir.

»Lo único que hacíamos era: **rezar y bajar... Rezar y bajar...** Casi

todo el mundo **rezaba**. Oíamos que, **muchas personas invocaban a Dios** o **rezaban el Padrenuestro** —en inglés y en español».

«En la **fe** en **Dios**, en la **oración recibimos fuerzas** y **ayuda**, tanto en la dimensión **humana, psíquica, espiritual**, como en la **trascendente**.»

Crear en Dios y **saber rezar**, es **esencial** para los momentos **acianos** de la **vida**, y más aún, ante el peligro de una **muerte inminente**. Y uno piensa: quien **no cree** en **Dios**, ¿en **qué** o a **quién** se agarrará?

El Nobel de Medicina Dr. A. Carrel, convertido al catolicismo, sentenció: «**La oración** es variación sobre dos temas: la **angustia** y el **amor**.»

Mn. Josep M. Alimbau Argila
Medalla de Plata del Inst. Teol. Espiritual de Barcelona por sus más de 50 años en el *Full Dominical* y en Radio Barcelona (SER)

Lectures de la missa diària i santoral

22. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ef 2,1-10 / Sl 99 / Lc 12,13-21]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nunila i Alòdia, germanes vgs. i mrs. a Osca; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).

23. ■ Dimarts [Ef 2,12-22 / Sl 84 / Lc 12,35-38]. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrenses. Sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.

24. □ Dimecres [Ef 3,2-12 / Sl: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / Lc 12,39-48]. Sant Antoni-Maria Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855). Sant Martíria, mr.

25. ■ Dijous [Ef 3,14-21 / Sl 32 / Lc 12,49-53]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus. Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa). Sants Crisant i Daria, esposos mrs. (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, mrs. (s. III), patrons dels sabaters.

26. ■ Divendres [Ef 4,1-6 / Sl 23 / Lc 12,54-59]. Sants Llucià i Marcia, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic. Sant Rústic, bisbe de Narbona; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. ■ Dissabte [Ef 4,7-16 / Sl 121 / Lc 13,1-9]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

28. ■ † Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 31,7-9 / Sl 125 / He 5,1-6 / Mc 10,46-52]. Sant Simó (el Zelador), de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols. Sant Silvi, ermità; santa Ciril·la, verge i màrtir.

DIUMENGE XXIX DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 53,10-11)

El Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes, veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disegni del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres, després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 4,14-16)

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiada al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 10,35-45)

En aquell temps, Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedissiu un favor que us demanarem». Jesús els preguntà: «¿Què voleu que faci?» Ells li digueren: «Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra». Jesús els respongué: «No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?» Ells li digueren: «Sí que podem». Jesús els respongué: «És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no sóc jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat».

Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que, en totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida com a preu de rescate per tots els homes».

Lectura del libro de Isaías (Is 53,10-11)

El Señor quiso triturarlo con el sufrimiento, y entregar su vida como expiación: verá su descendencia, prolongará sus años, lo que el Señor quiere prosperará por su mano. Por los trabajos de su alma verá la luz, el justo se saciará de conocimiento.

Mi siervo justificará a muchos, porque cargó con los crímenes de ellos.

Salm responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 4,14-16)

Hermanos:

Ya que tenemos un sumo sacerdote grande que ha atravesado el cielo, Jesús, Hijo de Dios, mantenemos firme la confesión de fe. No tenemos un sumo sacerdote incapaz de compadecerse de nuestras debilidades, sino que ha sido probado en todo, como nosotros, menos en el pecado. Por eso, comparezcamos confiados ante el trono de la gracia, para alcanzar misericordia y encontrar gracia para un auxilio oportuno.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 10,35-45)

En aquel tiempo, se acercaron a Jesús los hijos del Zebedeo, Santiago y Juan, y le dijeron: «Maestro, queremos que nos hagas lo que te vamos a pedir».

Les preguntó: «¿Qué queréis que haga por vosotros?».

Contestaron: «Concédenos sentarnos en tu gloria uno a tu derecha y otro a tu izquierda». Jesús replicó: «No sabéis lo que pedís, ¿podéis beber el cáliz que yo he de beber, o bautizaros con el bautismo con que yo me voy a bautizar?».

Contestaron: «Podemos».

Jesús les dijo: «El cáliz que yo voy a beber lo beberéis, y seréis bautizados con el bautismo con que yo me voy a bautizar, pero el sentarse a mi derecha o a mi izquierda no me toca a mí concederlo, sino que es para quienes está reservado».

Los otros diez, al oír aquello, se indignaron contra Santiago y Juan.

Jesús, llamándolos, les dijo: «Sabéis que los que son reconocidos como jefes de los pueblos los tiranizan, y que los grandes los oprimen. No será así entre vosotros: El que quiera ser grande entre vosotros, que sea vuestro servidor; y el que quiera ser primero, sea esclavo de todos. Porque el Hijo del hombre no ha venido a ser servido, sino a servir y dar su vida en rescate por muchos».

La vida és servei

P. JAUME SIDERA, claretia

Els governants no queden gaire bé en llavis de Jesús. Tenen molt més poder que autoritat. Vencen però no convencen.

Quan Jesús anuncia que morirà a la creu, Jaume i Joan, ambiciosos com són, reclamen la dreta i l'esquerra. Tot el poder. Però han fet tard. Ja estan reservades. Qui hi havia al calvari a la dreta i a l'esquerra de Jesús?

L'ambició de ser el primer i el millor ben canalitzada és bona. Qui aspiri a ser el primer i el millor ha de posar tot allò que sap, té i pot al servei dels altres. Res d'esclafar ningú ni de creure-se'n superior. Jesús es posa com a model: «No he vingut a fer-me servir, sinó a servir els altres donant-me jo mateix per alliberar tothom.»

Jesús repetí sovint aquesta lliçó als seus deixebles. Com que no se'n sortia, durant el darrer sopar donà la gran campanada: es posà a rentar-los els peus. Prestar, per amor, els serveis més humils en favor dels altres.

El dia de la consagració de la Sagrada Família, unes bones religioses varen eixugar l'oli que regalimava de l'altar. Crítiques pertot. On s'és vist? No recordo ningú que mesurés el fet amb el barem de l'Evangeli. I tanmateix aquelles dones donaren al Papa i a tots els assistents la més alta lliçó sobre el sentit pregon de l'Eucaristia. Feu això... Què fa Jesús? Es posa un davantal i renta els peus... La cerimònia era magnífica, emocionant. Però l'únic gest verament cristià fou el d'aquelles bones religioses. Feien el que féu Jesús.

Sempre que servim els altres, realitzem en la nostra vida diària allò que significa l'Eucaristia que ara celebrem.

Fixeu-vos en els castells humans que veiem arreu de Catalunya. El qui s'emporta els aplaudiments és l'enxaneta. Però els qui fan la pinya són els qui fan possible el castell. L'autoritat rau a fer créixer els altres, no a dominar-los.

AGENDA

Actes i conferències

Servei Diocesà per al Catecumenat.

Dissabte 27 d'octubre (10.30-12 h), formació per a catequistes-acompanyants de catecúmens al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231).

Delegació diocesana de Pastoral de Jovenut. Dimecres 24 d'octubre (20 h), eucaristia a la Catedral de Barcelona pels fruits del Sínode dels Bisbes «Els joves, la fe i el discerniment vocacional», que ja arriba al final. El bisbe Antoni Vadell presidirà la celebració amb els joves de la diòcesi. Ens acompanyaran amb la música joves de diverses parròquies. Aquest acte és obert a tothom.

Simposi històric sobre els 800 anys de l'Orde de la Mercè. Els dies 8 i 9 de novembre se celebrarà un simposi històric a l'Ateneu Universitari Sant Pacià (c/ Diputació, 231), amb motiu dels 800

anys de la fundació de l'Orde Mercedari per sant Pere Nolasc. Per a més informació i inscripcions: t. 618 152 268, c/e: simposio@mercedaragon.org, <https://www.mercedaragon.org>

Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 1r). Cicle de conferències dins l'Any Panikkar «Raimon Panikkar. Diàleg fe i cultura des de la intuïció cosmo-teàndrica», coordinat per Jaume Ange-lats. Dies: 24, 31 d'octubre i 7 de novembre (19 h). **Dimecres 24:** «Sensibilitat ecosòfica (cosmos)», amb Jordi Pigem i Josep M. Mallarach. **Dimecres 31:** «Perspectiva filosòfica (anthropos)», amb Francesc Torralba i Amador Vega. **Dimecres 7:** «Intuïció teològica (theos)», amb Salvador Pié i Xavier Melloni. A l'Auditori de la Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 1r). Entrada lliure prèvia inscripció: fjm@fundaciojoanmaragall.org / www.fundaciojoanmaragall.org

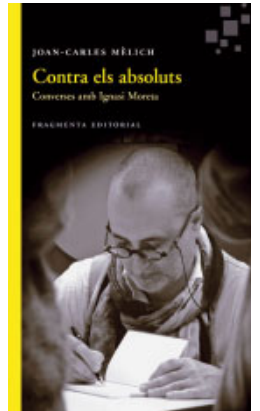
Novahumanitas (c/ Àliga, 12 - Hostafrancs). Dies 3-4 i 17-18 de novembre, Mn. Josep Font, formador de Novahumanitas, dirigirà la sessió de formació «Descobreix-te a tu mateix», oberta a tothom. Per a més informació i inscripcions podeu trucar al t. 616 164 006 o www.novahumanitas.org

Institut Emmanuel Mounier de Catalunya. Dijous 25 d'octubre (19 h), conferència «Decepció i riscos del sentit de la veritat en el món actual», a càrrec d'Albert Llorca Arimany, doctor en filosofia i president de l'IEMC. Al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231).

Tallers d'oració amb Francesc i Clara. Dimarts 23 d'octubre (19.30-20.30 h), «L'esperit d'Assís». A la cripta dels Caputxins de Pompeia (av. Diagonal, 450).

senzills i profunds alhora, ens apropa a la proposta cristiana. A més de la nostra consciència ecològica, dels nostres sentiments nacionals, de la sensibilitat per l'altre i les relacions, té sentit descobrir i viure la fe. L'esplai, l'escoltisme, les colònies i els grups d'infants i joves en són espais privilegiats. Endinsem-nos-hi! Llibre de 32 pàgines, editat per Claret.

Contra els absoluts. Converses amb Ignasi Moreta. Aquest llibre del filòsof i escriptor Joan-Carles Mèlich, editat per Fragmenta, té 192 pàgines i recull cinc converses entre l'autor i Ignasi Moreta, director d'aquesta editorial. Dimarts 30 d'octubre, a les 19.30 h, es presentarà a la llibreria La Central (c/ Mallorca, 237). Hi intervindran Silvie Rothkovic, poeta, i Sergió Vila-Sanjuán, periodista i escriptor.

Publicacions

Animació de la fe en el lleure. Formació per a educadors/es en el lleure. L'autor d'aquest llibre, Juanjo Fernández, amb uns dibuixos amables i amb uns esquemes i textos

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Cambia el mundo

El penúltimo domingo de octubre se celebra en todo el mundo la Jornada Mundial de las Misiones (DOMUND). Es el día en que, de un modo especial, la Iglesia universal reza por los misioneros y colabora con las misiones.

En nuestro mundo podemos ver fácilmente cambios superficiales, que dejan las cosas como estaban, y cambios a peor, porque derivan de acciones injustas y que atentan contra la dignidad del ser humano. Frente a ello, los misioneros nos demuestran que es posible hacer cambios a mejor, profundos y reales. De ahí el lema de este año: «Cambia el mundo.»

Esta realidad la he podido volver a comprobar este verano en Madagascar, donde he pasado casi dos semanas compartiendo la vida con los obispos, sacerdotes, religiosos y pueblo de Dios de las diócesis de Am-

banja y Diego Suárez (Antsiranana), situadas al norte de esta isla africana con una superficie algo mayor que la de España. El motivo de mi viaje era predicar ejercicios espirituales a los sacerdotes de ambas diócesis. Ello me ha permitido tener un contacto directo con 2 de los 1.113 territorios de misión (un tercio de la Iglesia mundial), cuya vida y labor aún dependen de ayudas externas, tanto económicas, como personales y espirituales.

En Madagascar, visitando diversas escuelas, orfanatos, dispensarios médicos, residencias para leprosos y tuberculosos, monasterios de clausura que empiezan a florecer, parroquias vivas y también comunidades que empiezan su andadura..., uno se da cuenta de la gran labor que realizan nuestros misioneros y misioneras. Son forjadores de esperan-

za en zonas del mundo donde parece que el cambio es imposible dada la precariedad, la corrupción, la violencia... Ellos, unidos a Jesucristo y alimentados de su Vida, mantienen viva la esperanza de la comunidad y recuperan, poco a poco, la dignidad perdida.

El principal responsable de las Obras Misionales Pontificias es el Papa, y para ello se sirve de la Congregación para la Evangelización de los Pueblos, que convoca esta Jornada Mundial del DOMUND. Sin embargo, el Papa también necesita nuestra colaboración. Una cooperación a tres niveles:

1) Espiritual: Os invito a escuchar y meditar la Palabra de Dios, y a rezar por los misioneros. La oración es el don y la fuerza que necesita la Iglesia para desarrollar la labor misionera cada día.

2) Personal: Quizás recibas la llamada del Señor a ser misionero para anunciar el Evangelio en algún rincón del mundo. Pero no olvides que también es de gran valor la ayuda de los colaboradores y voluntarios misioneros, que dedican su tiempo a informar y sensibilizar a la sociedad sobre la necesidad de la ayuda misionera.

3) Material: Es la colaboración económica de quienes comparten lo que tienen. Te animo a dar sin miedo. Decía santa Teresa de Calcuta: «Da hasta que duela». A través de nuestras aportaciones, es posible el funcionamiento y desarrollo de los territorios de misión para llevar a cabo proyectos sociales y de evangelización. No olvidemos que la Iglesia existe para evangelizar.

Queridos hermanos, tengamos hoy un recuerdo para nuestros misioneros. Os animo a participar desde vuestra parroquia, haciendo vuestro donativo en la colecta de este domingo, que destinamos al DOMUND.

Seguiu-nos

www.esglesiabarcelona.cat

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu

Ràdio Estel: 106.6 FM

Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT